

Μ. ΜΑΛΑΚΑΣΗΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΝΗ ΤΕΧΝΗ

ΧΡΟΝΙΑ Β'. ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1928 - ΤΕΥΧΟΣ 11^ο

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΠΑΛΙΟΥ ΚΑΙΡΟΥ

1

Κάτεργα καὶ τριπόντια καὶ γαλέρες
Παλεύουν μέσ' στὰ κύματα μὲ τοὺς ἀέρες,
Λαούτια παίζουν καὶ βιολιά σκοινιά κι ἀντένες,
Καὶ μέσ' στοὺς κόκκινους ἀφρούς οἱ Μανταλένες.

Κουρσάρος — τᾶστρο, τῆς νυχτὸς μάτια ἀναμμένα. —
Πνίγεται, θησανρὲ τῆς γῆς, Χάϊδω γιὰ σένα,
Τὴν ὥρα ποῦ γυρίζοντας, ὦ ἀγάπη! ἂν γλύσει
Σὰ ρήγισσα παραμυθιοῦ θὰ σὲ στολίση.

Κάτεργα καὶ τριπόντια καὶ γαλέρες
Παλεύουν μέσ' στὰ κύματα μὲ τοὺς ἀέρες,
Λαούτια παίζουν καὶ βιολιά σκοινιά κι ἀντένες,
Καὶ μέσ' στοὺς κόκκινους ἀφρούς οἱ Μανταλένες.

2

Τὸν κόρακα κι ἂν μέρωσες, κι ἂν ἀλυσσοδεμένο
Σέρνεις τὸ γύπα πίσω σου, Βιλαρδουῖνε,
Τὴ σκάλα μὴ τὴν ἀπολνᾶς, δὲν ἀνεβαίνω,
Ἢ Ἐλεονόρα σου, ἀκαρδε, ποῦ εἶνε; ...

Ζητιάνος καὶ τραγουδιστὴς κροσιᾶω τὸ ἴσο τοῦ χαμοῦ,
Τὰ πιάστρο σου δὲ θέλω,
Κεραυνομένο ἄς σ' ἔβλεπα σὰν τὸ πριναρί τοῦ δρυμοῦ,
Καὶ στάχη στὸ τειράνεμο τὸ ἀμίλητο καστέλο.

Μ. ΜΑΛΑΚΑΣΗΣ